



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
VI kadencja

**Druk nr 3796**  
Warszawa, 17 grudnia 2010 r.

Pan  
Grzegorz Schetyna  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

## **- o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Piechocińskiego.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Bronisław Dutka; (-) Stanisław Huskowski;  
(-) Jan Kamiński; (-) Andrzej Kania; (-) Witold Klepacz; (-) Bogusław Kowalski; (-) Jacek Krupa; (-) Arkadiusz Litwiński; (-) Zbigniew Matuszczak; (-) Czesław Mroczek; (-) Piotr Ołowski; (-) Janusz Piechociński;  
(-) Norbert Raba; (-) Zbigniew Rynasiewicz; (-) Wiesław Andrzej Szczepański; (-) Jan Walenty Tomaka; (-) Monika Wielichowska;  
(-) Stanisław Żmijan.

**USTAWA**

**z dnia 2010 r.**

**o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.<sup>1)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 :

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1 a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wskazuje metody ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w ust. 4”;

b) w ust. 2 po wyrażeniu „wysokości opłat” dodaje się wyraz „ustalonych”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu weryfikacji wysokości kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza badanie, o którym mowa w art. 53 ust. 5.”

d) w ust. 4:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez operatora a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 3”;

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- Prezes UKE ustala wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując metody, o których mowa w ust. 1 a. Ustalenie powyższych opłat następuje w odrębnej decyzji.”

2) w art. 40:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1 a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat, o których mowa w ust. 3 i 4.”;

b) w ust. 3 wyrażenie „uwzględnić wysokość lub metody ustalania opłat na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub inne sposoby oceny prawidłowości

wysokości tych opłat” zamienia się na wyrażenie „zastosować sposoby weryfikacji opłat, o których mowa w ust. 1a.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 3, wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby ustalania opłat, o których mowa w ust. 1a, biorąc pod uwagę promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych. Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

## UZASADNIENIE

Projekt ma na celu zapewnienie właściwej transpozycji dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), a w szczególności jej art. 8, 16, i 20 oraz dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), a w szczególności jej art. 8 i 13.

Zgodnie z interpretacją KE zawartą w Uzasadnionej opinii, którą na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Komisja Europejska skierowała w dniu 28 października 2010 r. do Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli krajowy organ regulacyjny w celu wsparcia kontroli cen nałożył na operatora obowiązek stosowania konkretnego systemu księgowania kosztów, kontrola nad wdrażaniem tego systemu powierzana jest niezależnemu organowi kompetentnemu w tym zakresie. W związku z powyższym Komisja jest zdania, że przepisy art. 39 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne, które umożliwiają organowi regulacyjnemu ustalenie poziomu cen hurtowych usług telekomunikacyjnych przy użyciu swoich własnych niesprecyzowanych metod, niezależnie od nałożonego obowiązku wdrożenia systemu księgowania kosztów i pozytywnych wyników kontroli przeprowadzonej przez niezależny organ kompetentny w tym zakresie, naruszają zasadę, zgodnie z którą nałożone obowiązki powinny być specyficzne, oparte na charakterze stwierdzonego problemu, proporcjonalne oraz uzasadnione w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy ramowej, zgodnie z wymogami określonymi w art. 8 dyrektywy o dostępie i art. 16 dyrektywy ramowej.

Komisja Europejska podkreśliła, że przyznanie krajowemu organowi regulacyjnemu takich uprawnień jest również niezgodne z przepisami art. 13 dyrektywy o dostępie, który przewiduje różne poziomy interwencji regulacyjnej w zakresie kontroli cen, tj.:

- 1) wprowadzenie kontroli cen, która nie wymaga obowiązkowego systemu księgowania kosztów i w przypadku której krajowy organ regulacyjny może zastosować swoje własne metody w celu obliczenia efektywnych kosztów i może w stosownych przypadkach obniżyć ceny albo
- 2) wprowadzenie konkretnego systemu księgowania kosztów zatwierdzonego przez niezależnego rewidenta

Ponadto w opinii Komisji uprawnienia krajowych organów regulacyjnych przewidziane w art. 39 ust. 4 i art. 40 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którymi Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ma możliwość ustalenia poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w odrębnej decyzji, bądź też w decyzjach, o których mowa art. 28-30 ustawy Prawo telekomunikacyjne (procedura rozstrzygania sporów) są również niezgodne z przepisami wspólnotowymi. Zdaniem KE decyzje administracyjne wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów odnoszą się do poszczególnych przedsiębiorstw, których dotyczy spór, natomiast obowiązki regulacyjne nałożone za pomocą środków krajowych po przeprowadzeniu analizy rynku i ustaleniu, że dany operator ma znaczącą pozycję na rynku, powinny być wiążące prawnie dla operatora w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw. Nakładanie obowiązków regulacyjnych w ramach procedury rozstrzygania sporów może prowadzić do braku pewności prawnej i przewidywalności dla operatorów nieobjętych takimi indywidualnymi decyzjami.

Według opinii Komisji sytuacja, w której dokonuje się regulacji za pomocą licznych decyzji wydawanych przez Prezesa UKE w różnych terminach i odnoszących się prawdopodobnie tylko do niektórych operatorów, może być niezgodne z zasadą przewidzianą w art. 8 ust. 3 lit. c) dyrektywy ramowej, zgodnie z którą w podobnych okolicznościach nie powinna występować dyskryminacja w traktowaniu przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej.

### **Uzasadnienie szczegółowe:**

#### **1) art. 39**

Projektowana zmiana dodania ust. 1a wynika z konieczności doprecyzowania, jakie metody ustalania opłat będzie stosował regulator w przypadkach, o których mowa w ust. 4 tj. w sytuacji, gdy Prezes UKE ustala wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom.

Zmiana w ust. 2 ma charakter redakcyjny.

W ust. 3 słowo „opłat” zamieniono na „kosztów”, w związku z tym, że podczas badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne, przeprowadzanego przez biegłego rewidenta weryfikowane są koszty świadczenia dostępu telekomunikacyjnego a nie opłaty.

Ponadto w związku z głównym zarzutem KE, w ust. 3 wykreślono pkt. 2, który umożliwiał Prezesowi UKE stosowanie innych metod ustalania opłat niż stosowane przez operatora, niezależnie od nałożonego na operatora obowiązku kalkulacji kosztów i pozytywnych

wyników kontroli przeprowadzanej przez niezależnego biegłego rewidenta. W wyniku wprowadzonej zmiany, w sytuacji nałożenia na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązku kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego wraz ze wskazaniem sposobu kalkulacji kosztów, Prezes UKE będzie mógł ustalić wysokość tych opłat przy zastosowaniu swoich metod tylko w przypadku:

- 1) braku możliwości przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5 z przyczyn leżących po stronie operatora
- 2) odmowy wyrażenia opinii przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie operatora,
- 3) wyrażenia przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami,
- 4) wystąpienia istotnych różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez operatora a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 3

W ust. 4 pkt. 4 wyrażenie „opłat ustalonych przez Prezesa UKE” zastąpiono wyrażeniem „kosztów zweryfikowanych”, co jest konsekwencją zmiany brzmienia ust. 3. Regulator nie będzie mógł sam ustalać opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w przypadku, gdy przeprowadzone przez niezależnego biegłego rewidenta badanie zakończy się wynikiem pozytywnym. Ta zmiana legislacyjna pozwoli Prezesowi UKE ustalić samodzielnie wysokość tych opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom tylko w przypadku, kiedy wystąpią istotne różnice pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez operatora a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 3, czyli kiedy de facto opłaty te będą nadmiernie wysokie w stosunku do zweryfikowanych kosztów operatora.

Dodatkowo w ust. 4 wyrażenie „ust. 3 pkt 2” zamieniono na wyrażenie „ust. 1 a” co jest również konsekwencją wykreślenia ust. 3 pkt.2, a także dodania ust. 1 a.

Ponadto w ust. 4 wykreślono wyrażenie „bądź też w decyzjach, o których mowa w art. 28-30, art. 43 lub art. 139”, ze względu na zarzut Komisji, stanowiący że decyzje o ustaleniu poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego nie powinny być wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów.

## **2) art. 40.**

Projektowana zmiana dodania ust. 1a, podobnie jak zmiana w art. 39, podyktowana jest uwagami zgłaszanymi w trakcie spotkań z KE, dotyczącymi konieczności doprecyzowania jakie metody ustalania opłat będzie stosował regulator w przypadkach, o których mowa w ust. 4. Konsekwencją wprowadzenia tej zmiany będzie również to, że operator będzie wcześniej wiedział, jakie sposoby weryfikacji i ustalania opłat, będzie stosował Prezes UKE.

Natomiast zmiana w ust. 3 jest konsekwencją dodania ust. 1 a.

W ust. 4 wyrażenie „metody, o których mowa w ust. 3” zastąpiono wyrażeniem „sposoby ustalania opłat, o których mowa w ust. 1 a”, co jest również konsekwencją dodania ust. 1 a.

Ponadto w ust. 4 wykreślono wyrażenie „bądź też w decyzjach, o których mowa w art. 28-30, art. 43 lub art. 139” ze względu na zarzuty Komisji, że decyzje o ustaleniu poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego nie powinny być wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów.

**3) Art.2.** Skrócenie *vacatio legis* uzasadnione jest tym, że ustawowe *vacatio legis* opóźni wejście w życie projektowanych regulacji i skutkować może niedotrzymaniem wskazanego przez Komisję Europejską terminu 2 miesięcy zastosowania się do uzasadnionej opinii, którą KE skierowała do Rzeczypospolitej Polskiej. Konsekwencją powyższego może być skierowanie przez Komisję Europejską sprawy do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

## **Zgodność projektu z prawem UE**

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Proponowane brzmienie przepisów jest efektem uzgodnień z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Projekt odpowiedzi do Komisji Europejskiej zawierający propozycję brzmienia tych przepisów został przyjęty w trybie obiegowym przez KSE w dniu 21 maja 2010 r., a następnie przedstawiony Komisji Europejskiej, która nie zgłosiła zastrzeżeń.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

## Ocena skutków proponowanej regulacji

### **1. Podmioty, na które oddziałują projektowana ustawa.**

Do podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje należą Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz operatorzy.

### **2. Przewidywane skutki społeczne.**

Projekt ustawy niesie za sobą pozytywne skutki społeczne, gdyż poprawi funkcjonowanie regulacji na polskim rynku telekomunikacyjnym.

### **3. Projekt niesie za sobą pozytywne skutki gospodarcze.**

### **4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.**

Regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.

### **5. Wpływ na rynek pracy**

Regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

### **6. Wpływ regulacji na konkurencyjność i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.**

Proponowane regulacje, szczególnie:

- dodanie przepisów, zgodnie z którymi Prezes UKE będzie wcześniej musiał wskazać jakie metody ustalania opłat będzie stosował w przypadkach, o których mowa w ust. 4;
- wykreślenie przepisów, które umożliwiłyby regulatorowi samodzielne ustalenie opłat, niezależnie od nałożonego na operatora obowiązku kalkulacji kosztów i pozytywnych wyników kontroli przeprowadzanej przez niezależnego biegłego rewidenta;
- wykreślenie przepisów, zgodnie z którymi decyzje o ustaleniu poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego mogły być wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów.

zapewnią operatorom większą pewność prawną i przewidywalność regulacji.

### **7. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.**

Regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.



Warszawa, 29 grudnia 2010 r.

BAS-WAPEiM-2368/10

Pan Grzegorz Schetyna  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej  
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne  
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Piechociński)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

**1. Przedmiot projektu ustawy**

Przedłożony projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm., dalej jako „ustawa”). Proponowana nowelizacja obejmuje dwa artykuły ustawy: art. 39 i art. 40 i jest wynikiem przedstawienia przez Komisję Europejską w oparciu o art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) tzw. uzasadnionej opinii, będącej jednym z etapów postępowania prowadzonego przeciwko państwu członkowskiemu UE w związku z naruszeniem przez nie zobowiązań wynikających z traktatów.

Nowelizowane przepisy dotyczą w szczególności obowiązku wskazania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) metod, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy (gdy wysokość opłat ustalona przez operatora jest nieprawidłowa); wykreślenia przepisów, które umożliwiały regulatorowi samodzielnie ustalać opłaty, niezależnie od nałożonego na operatora obowiązku kalkulacji kosztów i pozytywnych wyników kontroli prowadzonej przez biegłego rewidenta oraz wykreślenia przepisów, zgodnie z którymi decyzje o ustaleniu poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego mogły być wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów.

Przewidywany termin wejścia w życie projektu ustawy to dzień jej ogłoszenia.

## **2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem**

Projekt podlega ocenie pod kątem zgodności z przepisami dwóch dyrektyw:

- dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), Dz. Urz. WE 2002 L 108, s. 7 z późn. zm.;
- dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz. Urz. WE 2002 L 108, s. 33 z późn. zm.

## **3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej**

3.1. W art. 8 dyrektywy ramowej wskazane zostały obowiązki państw członkowskich w związku z celami prowadzonej polityki oraz zasadami prawnymi. Państwa członkowskie mają zapewnić, by krajowe organy regulacyjne, wypełniając swoje zadania wynikające z przepisów dyrektywy ramowej i dyrektyw szczegółowych, podejmowały stosowne środki zmierzające do realizacji celów określonych w art. 8 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy ramowej. Takie środki winny być proporcjonalne do celów, które mają zostać osiągnięte. W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, krajowe organy regulacyjne mają obowiązek stosować obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne zasady regulacyjne, m.in. poprzez promowanie przewidywalności regulacyjnej (art. 8 ust. 5 lit.a dyrektywy ramowej). Z kolei w art. 16 dyrektywy ramowej wskazano stosowne procedury analizy rynku

Dotychczasowe brzmienie art. 39 ust. 4 ustawy jest niezgodne z ww. przepisami, bowiem umożliwia organowi regulacyjnemu ustalenie poziomu cen hurtowych usług telekomunikacyjnych przy użyciu własnych, niesprecyzowanych metod, niezależnie od nałożonego obowiązku wdrożenia systemu księgowania kosztów i pozytywnych wyników kontroli przeprowadzonej przez niezależny organ kompetentny w tym zakresie. W związku z tym, proponowana zmiana art. 39 ust. 1 i ust. 4 ustawy, doprecyzowująca jakie metody ustalania opłat będzie stosował regulator oraz przewidująca wykreślenie możliwości samodzielnego ustalania opłat przez regulatora w przypadku pozytywnej oceny dokonanej przez biegłego rewidenta, jest zgodna z ww. przepisami dyrektywy.

3.2. Dyrektywa o dostępie, w art. 13 przewiduje różne poziomy interwencji regulacyjnej w zakresie kontroli cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów albo

wprowadzenie kontroli cen w przypadku, gdy nie został wprowadzony obowiązkowy system księgowania kosztów (art. 13 ust. 3 i 4 dyrektywy o dostępie).

Nowelizacja, która polega na wykreśleniu w art. 39 ust. 3 ustawy punktu 2, umożliwiającego Prezesowi UKE stosowanie innych metod ustalania opłat niż stosowane przez operatora, niezależnie od nałożonego na operatora obowiązku kalkulacji kosztów i pozytywnych wyników kontroli przeprowadzanej przez niezależnego biegłego rewidenta, jest zgodna z ww. przepisem dyrektywy.

3.3. W art. 39 ust. 4 ustawy skreśla się wyrażenie „bądź też w decyzjach, o których mowa w art. 28-30, art. 43 lub art. 139”. Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych, zgodnie z którymi Prezes UKE ma możliwość ustalenia poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w odrębnej decyzji lub w ramach procedury rozstrzygania sporów (art. 28-30 ustawy), są niezgodne z dyrektywami, w szczególności z art. 8 ust. 5 lit. b) dyrektywy ramowej, zgodnie z którą w podobnych okolicznościach nie może występować dyskryminacja w traktowaniu przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej, oraz z jej art. 20, dotyczącym procedury rozstrzygania sporów. Decyzje administracyjne wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów powinny odnosić się do poszczególnych przedsiębiorstw, których dotyczy spór, natomiast obowiązki nakładane decyzją powinny dotyczyć wszystkich innych przedsiębiorstw. Obecnie obowiązujące przepisy mogą budzić zastrzeżenia pod kątem pewności prawnej i przewidywalności dla operatorów, którzy nie są objęci takimi decyzjami.

Identyczna ocena dotyczy wykreślenia w art. 40 ust. 4 ustawy wyrażenia „bądź też w decyzjach, o których mowa w art. 28-30, art. 43 lub art. 139”.

3.4. Obowiązujący art. 40 ustawy dotyczy możliwości nałożenia przez Prezesa UKE na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązku ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty, zgodnie z przesłankami wskazanymi w tym przepisie. W przedłożonym projekcie w art. 40 ustawy projektodawca proponuje dodanie ust. 1a, zgodnie z którym Prezes UKE będzie miał obowiązek wskazania sposobów weryfikacji i ustalania opłat, zgodnie z art. 40 ust. 3 i ust. 4. Oznacza to, że operator będzie uprzedzony odnośnie do tych kwestii.

Przedłożona propozycja zmiany w ustawie, jak również pozostałe zmiany zawarte w art. 40 ustawy, są zgodne zarówno z dyrektywą ramową, jak i dyrektywą o dostępie, w szczególności z art. 8 dyrektywy ramowej i art. 8 dyrektywy o dostępie.

#### **4. Konkluzje**

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**Autor:**

**dr Agnieszka Grzelak**

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

**Akceptował:**

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: telekomunikacja, Unia Europejska

Warszawa, 29 grudnia 2010 r.

BAS-WAPEiM-2369/10

Pan Grzegorz Schetyna  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Piechociński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Przedłożony projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm., dalej jako „ustawa”). Proponowana nowelizacja obejmuje dwa artykuły ustawy: art. 39 i art. 40. Nowelizowane przepisy dotyczą w szczególności obowiązku wskazania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) metod, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy (gdy wysokość opłat ustalona przez operatora jest nieprawidłowa); wykreślenia przepisów, które umożliwiały regulatorowi samodzielnie ustalać opłaty, niezależnie od nałożonego na operatora obowiązku kalkulacji kosztów i pozytywnych wyników kontroli prowadzonej przez biegłego rewidenta oraz wykreślenia przepisów, zgodnie z którymi decyzje o ustaleniu poziomu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego mogły być wydawane w ramach procedury rozstrzygania sporów.

Przedłożony projekt ustawy ma na celu dostosowanie art. 39 i art. 40 ustawy – Prawo telekomunikacyjne do przepisów dyrektyw:

- dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), Dz. Urz. WE 2002 L 108, s. 7 z późn. zm.;
- dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz. Urz. WE 2002 L 108, s. 33 z późn. zm.

Jak wynika z przedłożonego uzasadnienia do projektu ustawy, w dniu 28 października 2010 r. Komisja Europejska przedstawiła uzasadnioną opinię, będącą etapem postępowania określonego w art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu

Unii Europejskiej i wyznaczyła 2-miesięczny termin na uwzględnienie przez Polskę uwag zawartych w tej opinii.

W związku z powyższym, projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne **ma na celu wykonanie prawa UE**, a zatem **może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

**Autor:**

**dr Agnieszka Grzelak**

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

**Akceptował:**

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski